

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

سېما "سوژا"

۰۴ می ۲۰۱۲

صنعت و دستاوردهای زنان بامیان

مردم ولایت بامیان از جمله فقیرترین و محروم ترین مردم در کشور به شمار می رود. مردان و زنان این مرز و بوم زندگی دشواری را می گذرانند. اینان با هزاران زحمت و عرقریزی به خاطر زنده ماندن شب را از روز تفکیک نکرده و از طلوع آفتاب تا شام عرق می ریزند اما شب که به خانه های گلی و تاریک شان بازمی گردند، دستهای شان توانائی حرکت را ندارد.

مردم این ولایت، مانند سایر زحمتکشان کشور، در تأمین و مصرف معیشت خانواده سهم مساوی دارند. اکثر زنان و دختران وقت پر بار و عمر عزیزشان را در بافتهای صنعتی که از زمانه های خیلی دور و قدیم به عنوان میراث و فرهنگ به اینان رسیده مانند قالین، گلیم، خورجین، پتنگ، جوالی، جاکت، دستکش، جوراب، موره بافی، خامک دوزی، سنگریشی نمد و برک مالی و غیره سپری می کنند. اکثر دست آوردهای آنان را چون قالین، گلیم، نمد و... زورمندان و سرمایه داران با قیمتهای ناچیز خریده و بعد در بازارهای داخلی و خارجی به قیمت های گزاف به فروش می رسانند و در حقیقت همان فیودالان و سرمایه داران، زحمت کشان را در قید استثمار و انحصار خود محفوظ می دارند و از عرق وجود زحمتکشان، دهقانان و کارگران هر روز پولدارتر شده می روند.

در چند ماه تابستان باز هم همین رنجبران در کوه پایه های سر به فلک کشیده بابا، با رمه هائی از گاو، گوسفند و بز در کوه های نمناک و سرد زیر خیمه ها زندگی را به سر می برند. حیواناتی را که این زحمتکشان نگاهداری می کنند، اکثریت شان از یک تعداد حاکم و زورمند است که نمی خواهد دختران و زنان شان بروند زحمت بکشند و عرق بریزند. تنها کسانی که شیرهای بدن شان چوشیده می شود، همان کسانی اند که سالها در خانه های اربابان جامعه عمر گرانهای شان سپری شده است و وقتی که سال به آخر می رسد، زحمات یک ساله شان با قیمت های ناچیز به فروش می رسد که پول آن نمی تواند کوچکترین اثری در زندگی شان وارد نماید، به جز این که جیبهای خرپولان پر می شوند و از آن پول های حرام و حق یتیم، بیچاره و بی سرنوشت، ساختمانها و شهرک ها می سازند و موترهای مودل بالا می خرند. اولاد شان در مکتبها و پوهنتونهای درجه یک در خارج تحصیل می کنند و از غذاهای با کیفیت استفاده می کنند. اما هرگز ذره ای هم به فکر مردم بی بضاعت و فقیر جامعه نیستند.

در زمستان گذشته، مردم از سردی هوا سوخت و روزها تا به شب با شکم های گرسنه خوابیدند که در این زمینه هیچ نهادی، ارگان دولتی و یا هم یکی از مقامهای عالی رتبه که چوکی را به زور تصاحب کرده و می خورند و می خوابند سری به خانه های گلی و تاریک شان نزده اند. شاگردان مکاتب در هر سال تعلیمی با مشکلات بیشتر مواجه می شوند و هیچ امکانی برای شان مهیا نیست و هر سال به خاطر بی توجهی مسؤولان معارف، در امتحان کانکور بی نتیجه می مانند که در حقیقت بی کفایتی دولت و مسؤولان بی کفایت را نشان می دهد. اگر طبقات مظلوم و زحمتکش جامعه دست به دست هم داده و متحدانه علیه زورگویان و خاینان مبارزه کنند، دیگر هیچ خاین و جنایت کاری نمی تواند بیش از این با سرنوشت مردم بازی کند.